

ECK-NYTT



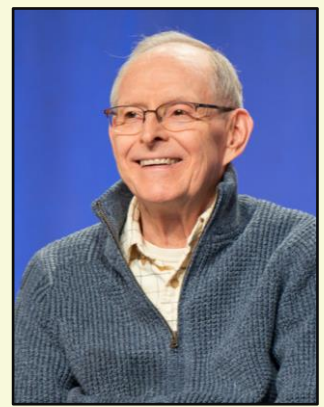
ECKANKAR, den andliga frihetens väg

är en aktiv, individuell och kreativ andlig träning, som förutom ett stort antal böcker erbjuder kurslitteratur för ett år i taget.

En glimt

Det enda jag erbjuder dig är en glimt av Guds ansikte genom personliga erfarenheter av detta Gudomliga Väsens Ljus och Ljud.

Sri Harold Klemp, *The Awakened Heart*



Sri Harold Klemp
ECKANKARS andliga ledare

ECK-sammankomster på Rigagatan 3 i Stockholm.

ECK-Gudstjänsterna sänds även digitalt, medan **Sound of Soul**-mötena på Rigagatan endast kommer att ske fysiskt, alltså inte digitalt.

Sound of Soul-möten kan även ordnas lokalt runt om i landet, så hör gärna av dig till någon av kontaktpersonerna här nedan för mer information.

Gudstjänster på Rigagatan 3: 25 jan, 22 feb, 29 mar, 26 apr och 31 maj.

Sound of Soul på Rigagatan 3: 11 jan, 8 feb, 15 mar, 12 apr, 17 maj och 14 jun.

Kl. 13:00 – 14:00 gäller för samtliga möten på Rigagatan



Kontaktpersoner

Göteborg: Helge Lunde 070 - 510 00 61

Blekinge: Erika v Buxhoeveden 070 - 868 53 79

Trollhättan: Lilibeth Björnanger 070 - 754 42 58

Malmö: Håkan Petersson eck.hakan@yahoo.com

Västerås: Mayli Ekberg 073 - 906 00 00

Helsingborg: Anders Gertsson 076 - 800 09 30

Nästa nummer av ECK-Nytt utkommer den 15 mars 2025.

Dina bidrag tas tacksamt emot! Skicka dem till:

Mayli Ekberg
SigfridEdströmsGata 32
724 66 Västerås eller till:
mayliekberg888@gmail.com

Ansvarig utgivare: Håkan Petersson
Redaktör: Mayli Ekberg

För att prenumerera på ECK-Nytt kontakta:

ECKANKAR i Sverige

Box 78
138 22 Älta

E-post: kontakt@eckankar.se

www.eckankar.se Hemsida för Eckankar i Sverige
www.eckankar.org Eckankars officiella hemsida.

Världsseminariet och ECK-templet oktober 2024

Text: Karl-Gustav Helmersson



Hur delar man med sig av intryck, inspiration och kärlek när mycket av detta är en personlig upplevelse, och ord på pappret inte räcker till för att beskriva det man upplevt?

Vilken fantastisk gåva att få promenera till Templet i det friska vädret och höstens färgprakt, uppför den lätt sluttande Powers Boulevard och framme vid skylten **ECKANKAR** vika in på vägen som leder fram till ECK-templet. Så träder jag in genom ytterdörrarna till Templet och med vördnad tänker jag: Nu är jag här igen! Detta var på söndagen innan seminariet skulle börja. Det var en HU-sång i kapellet och vi var 32 personer där. Efteråt deltog jag i ett rundabordssamtal kring ”Hur kan jag nå ett högre medvetandetilstånd?”. Under veckan som följde hade jag många möten, både spontana och inplanerade möten med fantastiska människor. Själär med en delad gemenskap av kärlek och tacksamhet för ECKs undervisning och för att ha MAHANTAN som sin ständiga följeslagare och vägvisare – inom sig.

Jag hade även förmånen att delta i några speciella träningar och möten som ny RESA (Regional ECK Spiritual Aide) för Sverige och Finland. Djupare insikter och en större förmåga att ”vara till nytta”. För mig är detta kärnan i ECK, att höja sitt medvetande och vara så tillgänglig man kan som ett redskap för MAHANTAN, den Levande ECK-Mästaren.

Det här handlar i högsta grad även om dig. När du av tacksamhet för vad du har fått, följer din inre maning att ta ännu ett steg till att öppna ditt hjärta och vara en så öppen kanal som du bara kan i varje ögonblick. Det är bara du själv som vet var och när. Är inte detta hela anledningen till att vi är här, och har varit här liv efter liv? Nu har vi äntligen börjat bli medvetna om att det är så. Det tar sin tid.

Ibland satt jag med i mindre grupper tillsammans

med ledare inom ECKANKAR från olika delar av världen. Vi jobbar som ett team, ett lag och i grunden är det inte så värst mycket som skiljer oss åt. Vi är individer med våra egna bakgrunder och personligheter och hjälper till där vi kan. Var och en gör sitt bästa utifrån den man är och vad man kan bidra med.

Till dig som läser det här, glöm aldrig bort att du är viktig. Det finns något av en tendens här i Sverige att tänka, vad kan ”lilla jag” bidra med? Ove Bröms, som gick bort tidigare i år och som var en kär vän till många av oss, lyfte fram ett citat (från *Tigerns Tand* av Paul Twitchell): ”Du är inte en droppe i ett hav, du är ett hav i en droppe”. De orden ger ett större perspektiv på att var och en av oss är mycket viktigare än vad vi ofta tror.

Jag tänkte tillbaka på det första stora ECK-seminarium som jag var med på, det nionde Världsseminariet 1975 i Houston, Texas. Jag hade bara träffat en enda ECK-studerande innan jag kom dit, den person som berättade om ECK för mig. Det var tusentals ECK-studerande på Världsseminariet i Houston. Så, hur har jag ändrats sedan dess, nu nästan 50 år senare? Och hur har ECKANKAR ändrats under dessa år, ett halvt sekel? Våldigt mycket faktiskt, både ECKANKAR och jag.

På lördagskvällen kom så det alla hade väntat på, Sri Harold Klemp, MAHANTAN, den Levande ECK-Mästaren. Vi använder ofta ordet ”Sri” av vördnad. När jag själv inom mig pratar med honom, säger jag oftast ”Harold” eller ”MAHANTA”.

När han trädde in på scenen möttes han av varma välkomstrop och applåder från ca 3 500 personer. Han började med att prata till ungdomarna inom ECKANKAR. Sedan delade han olika intressanta andliga berättelser från ECKister runt om i världen. Som Harold sa, så pratade han **med** oss, till var och en av oss som satt där, och jag är säker på att alla

tog till sig det som just de behövde. Kärnbudskapet för mig var, att hur saker och ting än blir – i mitt eget liv och i världen runt omkring mig – så håll alltid MAHANTANS kärlek i mitt hjärta. För då blir allting bra. Då blir allting som det ska.

På lördagskvällen satt jag i alla fall där och tänkte, hur i hela världen kan Sri Harold göra allt han gör – som ECKANKARS andliga ledare – när hans hälsa nu inte längre är som den en gång var? Han har förstås också blivit äldre och han har nu varit vår andliga ledare i 43 år – en rejält lång tid. En av mina nya vänner, Mike från Canada som satt intill mig sa: ”He’s got a good team”, alltså, han har ett bra team. Ja, så är det förstås. Under årens lopp har Sri Harold byggt en fast grund, som vilar på kärlek, harmoni och balans. Detta är något som ger mig stor tillförsikt nu och för kommande år.

Det finns många möjligheter att hjälpa till på sätt som känns rätt för dig. Vi har utmärkta träningsprogram för varje steg på vägen. Mike, som jag nämnde är från Atlantkusten i Canada. Hans fru Louise, har nu varit RESA (Regional ECK Spiritual Aide) i fem år där. Jag har själv fått denna uppgift för Sverige och Finland efter de som redan lagt en fast grund här tillsammans med många av er som läser ECK-Nytt: Stig Ollmar (de senaste 20 åren), Anders Gertsson, Ellenor Albrektsson, Perttu Kortelainen, Alvilda Lind och Ove Bröms och Barbro och Klaus Ylinen. Sedan har vi alla er som hjälpt till på mässor, hållit eller varit med i Satsanger (studiegrupper), översatt material, hållit koll på ekonomin, dukat upp förfriskningar vid våra sammankomster med mera. Ni har alla hjälpt till att bygga den grund vi står på idag, och hjälpt oss att gå vidare, så att ännu fler kan finna det värdefulla som vi har funnit.

På tisdagen före seminariet hade jag fått äran att leda HU-sången i Templet. Jag hade noggrant valt ut ett citat från boken Shariyat-Ki-Sugmad. När jag satte mig på scenen och började prata, fungerade inte mikrofonen och ingen kunde fixa det där och då, så jag ställde mig upp och pratade så högt och tydligt jag kunde. Ganska lustigt faktiskt. Det var en oväntad överraskning som på något underligt sätt fick mig att glädjas ännu mer över detta tillfälle. Det var verkligen en stor glädje!



En gammal vän i ECK ringde mig idag och berättade om ett citat som hade använts på en HU-sång via Zoom förra veckan. Han tyckte att det skulle passa att ha med i ECK-Nytt. Tänka sig, det var exakt samma citat som jag hade valt för HU-sången som jag höll i Templet! Så här kommer det:

Chelan undrar ständigt när hon ska nå det ögonblick då hon kommer att möta Gud. Men det kommer aldrig, ty om hon bara kunde inse det är hon redan i detta ögonblick. Rättare sagt, är hon i denna punkt i evigheten, för Sugmad är alltid med henne i form av den Levande ECK-Mästaren. Chelan befinner sig alltid i det nuvarande för det nuvarande är alltid evighet. Gud är med henne hela tiden, i varje ögonblick av hennes liv såsom den Levande ECK-Mästaren.

[The Chela keeps wondering when he will reach that moment of meeting with God. But it will never come for, if he would realize it, he is already at that moment. Rather, he is at this focal point in eternity for the Sugmad is always with him, in the form of the Living ECK Master. The chela is always in the present for the present is always eternity. God is with him all the time as the Living ECK Master, every moment of his life.]

The Shariyat-Ki-Sugmad (2004), s. 108



Var under din dag uppmärksam på det vackra av den Inre Mästarens närvaro i allt du gör.

[In your day, look for the beauty of the Inner Master's presence with you in everything you do.]

Harold Klemp *Spiritual Exercises for The Shariyat Book One (2015), s.76*

Oväntat men värdefullt möte i Chanhassen

Text: Mayli Ekberg

I oktober i år hade jag nöjet att delta i 2024 ECK Worldwide Soul Adventure Seminar i Minneapolis, Minnesota, USA (världsseminariet). En fantastisk resa på många sätt, många fina möten med ECKister från runt om i världen. Kjell och Svenn från Norge och K-G och jag från Sverige bodde på samma hotell i Chanhassen. Kjell hade hyrt en bil som vi alla fick åka med i. Så värdefullt! Stort tack till Kjell! Men jag ska berätta om ett möte som var extra speciellt.

Vid tvåtiden på onsdagen innan seminariet skulle börja kom K-G in till mig och berättade att de hittat en mus i hyrbilen. En mus? Sa du en mus i bilen? Ja, en mus!!! Och vi behöver din hjälp, det är bara du som kan ”fixa” det här. Jag skrattade och tänkte för mig själv: ”Vilken övertro du har på mig”.

Vi gick ut till bilen där Kjell, Svenn och musen väntade på oss. Den lilla musen satt kvar i baksätet, där Svenn först upptäckte den. Jag öppnade dörren, sträckte sakta fram min hand – musen visade ingen rädsla alls, utan kom direkt fram och nosade på mig. Jag kände att vi fick kontakt på en gång. Vi hade tagit med lite vatten och bröd till musen, för vi visste ju inte hur länge den hade varit i bilen vars registreringsskylt var från Kalifornien, långt ifrån Chanhassen. Jag hällde upp lite vatten i ett plastlock och höll fram en liten brödsmla som den kom och åt av. Jag doppade ett finger i vattnet och den lilla musen slickade i sig det från mitt finger. Fantastiskt!



Vi fyra skulle åka till Templet för att vara med på HU-sång nummer två den dagen. Vi beslöt gemensamt att den lilla musen skulle få följa med oss dit, för den kunde ju inte få en bättre plats än tempelområdet. När vi kom fram till Templet fann vi den lilla musen liggandes på sidan. Jag försökte ge den lite vatten, men den ville inte eller orkade inte dricka mer. Vi tyckte det var bäst att låta musen stanna kvar i bilen medan vi gick in i Templet. Jag lade en liten vit pappersservett, som ett täcke över den lilla musen.

Om berättelsen hade slutat här skulle det varit en mycket speciell upplevelse för oss alla fem. Men...

Under HU-sången i Templet, som i sig var väldigt stark och vacker, då kanske ett par hundra personer sjöng HU tillsammans, såg jag plötsligt (på det inre) ett stort HU i de vackraste och klaraste blå färgerna som man kan tänka sig. De var som två jättestora portar eller dörrar. Framför dem fanns en stenbelagd gång och runt HU-portarna växte det massor av vita, blå och rosa blommor. Jag var hänförd av det vackra jag såg.

Plötsligt öppnade sig H:et en bit och ett starkt vitt ljus trängde fram. Ut från det ljuset steg Prajapati (ECK-Mästaren som värnar om djuren) ut. Han var en del av ljuset, samtidigt som hans gestalt var väldigt tydlig. Han tittade på mig väldigt vänligt, lite finurligt och med glimten i ögat. Han kupade sina händer, sträckte fram dem mot mig och sa, - Har du något som du vill överlämna till mig? När han frågade mig det, visste jag genast att han menade den lilla musen. Jag tittade ner på mina händer, som jag höll kupade på samma sätt som Prajapati. I mina händer låg den lilla musen alldeles stilla. Ja, det har jag, sa jag och lade musen i hans händer. Den lilla musen reste sig och sprang upp längs Prajapatis vänstra arm, satte sig på hans axel och tittade på mig. Prajapati tittade på musen, sedan tittade han på mig och med ett stort leende sa han, - den här lilla musen är så lycklig som en mus kan vara!

HU-sången klingade ut i den efterföljande tysta kontemplationen, som jag upplevde ovanligt lång. Människor började resa sig och lämna salen, men jag dröjde mig kvar en liten stund, för jag var rörd till tårar av denna starka, vackra och högst verkliga upplevelse jag just fått erfara.

När vi, jag och K-G sedan rörde oss mot utgången, möttes vi av Kjell som hunnit vara ute vid bilen för att titta till musen. Musen ligger kvar där vi lämnade den och kan hända är den död, kanske har den ”gått vidare”. Efter vad jag just hade varit med om så var jag inte förvånad.

Vi gick till bilen, hämtade vår lilla vän och tillsammans gick vi för att hitta en vacker plats för att på ett så värdigt sätt som möjligt begrava den lilla musen. Vi hittade en fin plats i området kring utomhuskapellet. Jag samlade några löv i vackra höstfärger som jag lade ovanpå och en liten gul

blomma som växte alldeles i närheten.



mitt högra öra. Jag visste att det första ljudet var Prajapati och det andra ljudet var MAHANTAN, som genom ljudet förmedlade och försäkrade mig om att allt är i sin ordning och precis så som det skulle vara. Den lilla musen har det bra och är ju dessutom så lycklig som en mus kan vara!

Medan jag fortfarande var i kontemplation hörde jag en röst som frågade vad den lilla musen hette, hade den ett namn? Det vet jag inte, jag frågade aldrig, svarade jag. I samma stund fick jag se den lilla musen komma springande rakt mot mig. Den tittade på mig och sa: - Trickie, jag heter Trickie! Sedan vände han sig om och sprang i väg med snabba steg.

När jag vaknade nästa morgon kunde jag inte riktigt släppa tankarna på den lilla musen. Kunde vi eller jag gjort något annorlunda? Genast kom ett starkt ljud i mitt vänstra öra, ett lugnande ljud. Någon sekund därefter kom ett ännu starkare ljud i

Nu var allt lugnt och jag var lycklig och övertygad om att allt var så bra som det kunde vara.

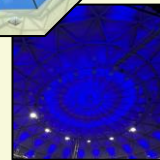
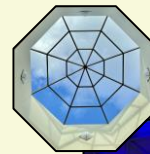
I kärlek och tacksamhet ❤️ Mayli



"Tryggare kan ingen vara"



Sri Harold Klemp, MAHANTAN, den Levande ECK-Mästaren



Utomhuskapellet



Vackra höstdagar. Det var 25-30 grader varmt dagen vi reste hem.



Lake Anne

Att mötas öga mot öga
Ibland sänder den Heliga Anden andra Själur för att bistå människor.
Antingen din filosofi eller religion accepterar Själur i andra former än som människa är oviktigt. Om du kan acceptera det faktum att Själur kan klä sig i många olika kroppar – och en del av dessa Själur är bättre redskap för kärlek än en del människor – kommer du finna mycket glädje och lycka i ditt eget liv. Du kommer även att finna en större förståelse av Guds skapelse.
- Sri Harold Klemp
Animals are Souls too!

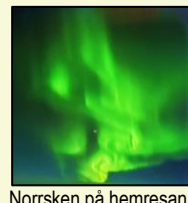


Tacksam – lycklig

Foton: Mayli E. Fotot på framsidan är närbild på samma sten som på bilden här intill.



En RESA kan också få kul, eller hur Kjell?



Norrsken på hemresan



Svenn och K-G

Smartare än en AI

Text: Stig Ollmar

Under de senaste åren, och i än högre grad under det senaste året, har diskussionen om användning av AI (artificiell intelligens) orsakat oro – även existentiell sådan – i stora delar av världen och kända forskare har varnat för risker. Samtidigt har AI byggts in i system vi använder i vardagslivet och kommit att bli ett naturligt hjälpmedel inom många yrkesområden. Intelligens är ett intellektuellt prestationsmått som är lite svårt att definiera, men etablerade testmetoder erbjuder mätetal som möjliggör jämförelser mellan olika individer och man har funnit att personer med högre IQ (intelligenskvot) inom en definierad population (en grupp människor) statistiskt sett lever ett längre och friskare liv. De senaste årtiondena har EQ (emotionell intelligens) börjat synas, och nyligen har också begreppet andlig intelligens börjat användas – vid ECKANKARS världsseminarium i Minneapolis 25-27 oktober 2024 presenterades en helt ny introduktionsbok med titeln *Raise Your Spiritual IQ* (Öka din andliga intelligens).

Begreppet intelligens myntades av den tyske psykologen William Stern (1871-1938) och har varit utgångspunkt för en rad olika tester för att sätta siffror på denna egenskap. Ju högre poäng desto bättre prestationer. Men vad är det man mäter egentligen? Bra minne är säkert en bit av det, och även förmågan att bolla med stora mängder data, så fort som möjligt. Om man begränsar definitionen av intelligens på detta vis har vi ju ingen chans mot en modern AI – den kan hantera oerhört mycket större datamängder än en människa – hela den svenska Nationalencyklopedin (NE) vore som en droppe i havet för den, och den kan söka igenom hela NE på sekunder. Men om man nu undrar var och i vilka sammanhang ett visst sökord förekommer i NE kan man ju beordra en AI att leverera en sådan lista, och få den på några sekunder i stället för att lusläsa i flera veckor eller månader med risk att ändå missa relevanta resultat. Ett mycket kraftfullt verktyg eller hjälpmedel alltså! Men alla verktyg kan missbrukas, en kniv kan till exempel användas till att skiva falukorv eller inom kirurgin, men också som ett vapen. Nukleära reaktioner kan användas till att utvinna nyttig energi, men också som bomber. AI kan användas för att ställa bättre diagnoser, göra hyfsade översättningar, optimera framställning av mat mm, men också för att förfälska konst, musik och dokument, en del studenter använder AI för att

fuska på prov och inlämningsuppgifter, och kriminella använder redan AI för att lura pensionärer på deras livs besparingar.

AI är redan här och vi måste alla hänga med i utvecklingen. Vissa regleringar finns redan, men sådana har aldrig bekymrat kriminella som ju försörjer sig på att parasitera på andra. När bilen var ny som företeelse, före T-Forden, testades lagar som föreskrev att varje ekipage skulle ha en man som gick före fordonet med en röd flagga. Det blev aldrig någon succé, och numera bygger man in AI teknik i bilarna som automatiskt bromsar bilen om något kommer i vägen. Men vem är ansvarig om AI:n gör fel? – Ägaren? Tillverkaren? Föraren som lämnat ifrån sig kontrollen? Myndigheten som godkänt fordonet för användning i trafiken? Det här är svåra juridiska och etiska frågor som vi har att förhålla oss till, och svaren skiljer sig stort mellan olika traditioner, länder, rättssystem, religioner och filosofier!

På Harmoni Expo i Solnahallen 27 oktober talade jag tillsammans med Camilla Elfving från Elfving-institutet (se bild på nästa sida) under rubriken ”Själresor! Gör nåt spännande och kul av din existentiella oro”. Camilla och jag tycker inte lika om allting, men vi lyckades enas om att VI ÄR SJÄL och har en kropp för att samla fysiska erfarenheter. Med avstamp i den världsbilden improviserade vi vår presentation med inslag från våra personliga erfarenheter. En idé jag framförde (som jag hämtat från nobelpristagaren Ragnar Granit), som Camilla tyckte var intressant, var begreppet **andlig ryggrad**. Detta perspektiv, som väl kan inkluderas i begreppet andlig intelligens, kombinerat med insikten att VI ÄR SJÄL gör att AI hamnar bland andra kraftfulla verktyg, som vi kan använda för eller emot oss själva och andra. Friheten att välja för med sig ansvar för konsekvenserna.

Varje person på ECKs väg har sitt val, sin fria vilja.

[Each person on the path of ECK has his choice, his free will.]

Harold Klemp, *The Spiritual Life* (2011), s. 119

2024 har vi deltagit i två mässor i Solna och en i Helsingfors. Vi har haft fyra ECK-satsangklasser (studiegrupper) på Zoom. Vi har även haft ECK-Gudstjänster och andra intressanta möten på Zoom. Vår ECK-Familjeretreat hölls i Kristianstad.

2025 blir ECK-Familjeretreaten i Vänersborg **4-6 juli**, mer information om både den och nya Satsanggrupper kommer i nästa nummer av ECK-Nytt!

Harmoniska ECK-hälsningar från frontlinjen

Text: Henrik Håkansson

I Stockholm anordnas två gånger om året Harmoni Expo - Sveriges största alternativmessa för kropp och Själ, enligt deras hemsida. Jag har haft nöjet att medverka i flera år och känner att det är väldigt givande. En uppgift är att dela ut HU-kort och ECK-Nytt. Men även ”andligt godis”, små rullar med visdomscitat från Sri Harold's böcker. Dessa tas ofta emot med glädje och nyfikenhet. Många gånger tilltalar budskapet människorna där och då. Vissa stannar kvar, klämmer på en ECK-bok och frågar – Vilka är ni för några? – Varför har jag aldrig sett er förut? Andra strosar i väg och slänger citatet i första bästa papperskorg. Gott så. För kan vi hjälpa blott en människa finna ECKs väg, så är det värt jobbet.

I år höll Stig ett föredrag tillsammans med Camilla Elfving på stora scenen med titeln ”Själsresor! Gör något spännande och kul av din existentiella oro”. Camilla har en podcast och driver kursverksamhet i mediumska och dyligt i Stockholm. De båda delade sina personliga perspektiv på hur andliga upplevelser har hjälpt dem hålla distans till världens händelser. Detta är ju högst aktuellt i dagens värld, i synnerhet de senaste fyra åren. Även på Harmoni Expo kan det vara högt tempo, speciellt på lördagen då det var fullt med folk och full aktivitet i båda hallarna.



Stig Ollmar och Camilla Elfving. Foto: Harmoni Expo

Vissa vill veta hur man sjunger HU, och det hjälper vi ju gärna till med. Efter HU-sång brukar intressanta diskussioner om livet och andlighet följa. Är de genuint intresserade skickar vi med en ECK-bok utan kostnad, och givetvis senaste numret av ECK-Nytt.

*

”Henge ja Tiedon Messut”, mässan i Helsingfors

Text: Sirkka-Helena Auvinen

ECKANKAR var med på ”Mässa för ande och kunskap” i Helsingfors 12-13 oktober. Den här mässan har det bredaste utbudet inom andlighet, välmående för kropp och sinne mm i Finland. Mässan hölls på en högstadieskola, vilket inte var idealiskt med så många besökare. Vi hade vårt bord i entréhallen nära ingången till den stora salen, där många föredrag och program hölls. Många besökare kom för att lyssna på HU-sång och ville veta mer om ECKANKAR. Vi delade ut ECK-böcker, varav några översatta till finska, HU-kort och andliga citat.

I ett av klassrummen hade vi en paneldiskussion båda dagarna. Jonathan Rhems, Moriah Tobin och jag själv pratade kring temat ”Har karma snabbats upp under vår tid?”. Det var inte särskilt många som kom, men vi lyckades involvera de som var där i givande diskussioner om deras erfarenheter kring detta tema.

Det kändes mycket viktigt att vi var med på denna mässa. En av besökarna som var genuint intresserad av att få veta mer om ECKANKAR, bjöd in mig för att komma och berätta mer för en grupp kvinnor som träffas regelbundet för att prata om andliga ting. Jag var med på ett av deras möten där åtta kvinnor närvarade. Jag berättade om min resa i ECKANKAR och vi sjöng HU tillsammans. De älskade det och frågade om vi kunde träffas regelbundet för att sjunga HU, vilket jag förstås gärna gick med på.

Hjärtligt tack till vårt fantastiska team: Jonathan Rhems, Moriah Tobin, Henrik Håkansson Kati Sutela och Edem Quashigah för er entusiastiska och glädjefulla närvaro och hjälp på mässan!

Ett stort och innerligt
TACK till Stig Ollmar
som efter 20 år av
tjänstgöring som RESA
(Regional ECK
Spiritual Aide) för
Sverige och Finland nu
lämnat över den rollen
till Karl-Gustav
Helmerson.

